

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Πολιτική Έφεση Αρ. 1/2020)

12 Φεβρουαρίου, 2020

[ΠΑΜΠΑΛΛΗΣ, ΠΑΝΑΓΗ, ΓΙΑΣΕΜΗΣ,
ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΠΟΥΓΙΟΥΡΟΥ Δ/στές]

ΚΑΤ' ΕΦΕΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΣΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 23/12/2019
ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΙΤΗΣΗ 224/2019 ΓΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ
ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
CERTIORARI

ΝΙΚΟΣ ΑΡΝΑΟΥΤΗ,

Εφεσείων,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

---

*Νίκος Δημητρίου και Γιάννης Πολυχρόνης, μαζί με τον κ. Στ.
Μάο, Ασκούμενο Δικηγόρο, για τον Εφεσείοντα.*

ΠΑΜΠΑΛΛΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου
θα δώσει ο Δικαστής Γ.Ν. Γιασεμής.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Γ.Ν. ΓΙΑΣΕΜΗΣ, Δ.: Στις 10.11.2019, ζητήθηκε από Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας - Αμμοχώστου η έκδοση εντάλματος για την έρευνα υποστατικού σε περιφραγμένο τόπο, ο οποίος βρισκόταν υπό την κατοχή του εφεσείοντος. Σκοπός της έρευνας ήταν η αναζήτηση ελεγχόμενων φαρμάκων, τα οποία, ευλόγως, επιστεύετο ότι κρύβονταν στο συγκεκριμένο υποστατικό, κατά παράβαση προνοιών του *περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977, (Ν. 29/1977)*, (όπως αυτός έχει τροποποιηθεί), (ο «*Ν. 29/1977*»).

Το αίτημα υποστηριζόταν από ένορκη δήλωση του αιτηθέντος την έκδοση του εντάλματος αστυνομικού, (η ένορκη δήλωση). Σε αυτήν, αναφέρονταν με λεπτομέρεια γεγονότα, από τα οποία φέρεται να προέκυπτε η πιο πάνω υποψία. Το υπό αναφορά ένταλμα έρευνας εκδόθηκε στη βάση τούτων των γεγονότων και εκτελέστηκε αυθημερόν, (το ένταλμα έρευνας). Η έρευνα έγινε στην παρουσία του εφεσείοντος, ο οποίος κλήθηκε και πήγε επί

τόπου. Ως αποτέλεσμα δε αυτής, περισυνελέγη μαρτυρία, στη βάση της οποίας ο εφεσείων και ακόμα δύο κατονομαζόμενα πρόσωπα κατηγορήθηκαν, τελικώς, ενώπιον του Κακουργοδικείου για αδικήματα διαπραχθέντα, ως έχει ο ισχυρισμός, κατά παράβαση του *N. 29/1977*.

Εκκρεμούσης της προαναφερθείσας ποινικής υπόθεσης, ο εφεσείων, στις 19.12.2019, αιτήθηκε μονομερώς, από Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, την παραχώρηση άδειας, για προώθηση διαδικασίας έκδοσης εντάλματος certiorari. Όπως γίνεται αντιληπτό, σκοπός της ήταν να επιδιωχθεί η ακύρωση του εντάλματος έρευνας. Στο πλαίσιο αυτής, και, ειδικά, με προοπτική να καταδειχθεί η ύπαρξη συζητήσιμης υπόθεσης, ο εφεσείων προσέφερε γραπτή μαρτυρία, προκειμένου να αποδεικνυόταν, στον προαναφερθέντα βαθμό, παραβίαση του *Άρθρου 16 του Συντάγματος*, καθώς, επίσης, των σχετικών με αυτό νομοθετικών προνοιών στο *άρθρο 27 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, (Κεφ. 155)* και στο *άρθρο 29(3) του Ν. 29/1977*. Αυτός ήταν και ο κύριος νομικός λόγος, στη

βάση του οποίου επιδιώχθηκε η έκδοση του εν λόγω προνομιακού εντάλματος.

Συγκεκριμένα, το πιο πάνω εγχείρημα του εφεσείοντος επικεντρώθηκε στην προσπάθεια να καταδειχθεί ότι, στο ένταλμα έρευνας, δεν προσδιοριζόταν, με ακρίβεια, όπως επιβάλλουν τα προαναφερθέντα άρθρα, ο τόπος εντός του οποίου θα διενεργείτο η εξουσιοδοτηθείσα, ως άνω, έρευνα. Ο ευπαίδευτος Δικαστής προσέγγισε το θέμα με αναφορά στους πραγματικούς όρους που περιέβαλλαν την έκδοση του εντάλματος έρευνας και, ειδικά, στην περιγραφή του τόπου και των περιστάσεων εντοπισμού του, που αναφέρονταν στην ένορκη δήλωση και επαναλαμβάνονταν στο ίδιο το ένταλμα. Αφού δε έκρινε ότι αυτή ήταν αρκούντως ικανοποιητική, απέρριψε την αίτηση, προσθέτοντας πως οι προταθέντες λόγοι ακύρωσης του εντάλματος έρευνας, περιλαμβανομένου του προαναφερθέντος, ήταν προδήλως αβάσιμοι. Εν κατακλείδι, κατέληξε ότι δεν είχε καταδειχθεί η ύπαρξη συζητήσιμης υπόθεσης.

Η πιο πάνω απόφαση προσβάλλεται με δύο λόγους έφεσης, οι οποίοι συνδέονται άμεσα μεταξύ τους και, ως εκ τούτου, εξετάζονται μαζί. Με τον πρώτο λόγο, γίνεται εισήγηση ότι η υπό έφεση απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη, κατά παράβαση του *Άρθρου 30 του Συντάγματος*. Με το δεύτερο, γίνεται εισήγηση ότι είναι λανθασμένη η διαπίστωση του Δικαστηρίου πως η περιγραφή του τόπου στον οποίο θα διενεργείτο η έρευνα ήταν ικανοποιητική, προς το σκοπό προσδιορισμού του. Στο στάδιο εκείνο, ο εφεσείων παρέθεσε και την εργασία ειδικού τοπογράφου. Έκρινε πως αυτό ήταν αναγκαίο, προκειμένου να καταδεικνυόταν η τοπογραφία της περιοχής, ενδεικτική της απαίτησης για καλύτερη περιγραφή του τόπου, ώστε αυτός να ήταν αναγνωρίσιμος, για σκοπούς του εντάλματος έρευνας.

Η απάντηση στις πιο πάνω εισηγήσεις επιβάλλει την εξέταση της περιγραφής του τόπου, η οποία, όπως αναφέρθηκε, παρατίθεται στην ένορκη δήλωση και επαναλαμβάνεται στο ένταλμα έρευνας. Επί λέξει, αναφέρεται στο κείμενό του πως υπήρχε εύλογη υποψία ότι, «σε περιφραγμένο χώρο στον οποίο

περιλαμβάνεται υποστατικό το οποίο βρίσκεται στην κατοχή του Νίκου Αρναούτη (ο εφεσείων) εκ Δερύνειας και χρησιμοποιείται ως αποθήκη και αγροκατοικία καθώς και άλλων υποστατικών και βρίσκεται στην κτηνοτροφική περιοχή Δερύνειας, χωματόδρομος που οδηγεί από την οδό Αλακάτης στην Δερύνεια προς Φρέναρος, και στο οποίο θεάθηκαν να εισέρχονται ...,» (κατονομάζονται δύο πρόσωπα), κρύβονταν ελεγχόμενα φάρμακα και, δη, κάνναβη και κοκαΐνη, κατά παράβαση του Ν. 29/1977.

Στην ένορκη δήλωση, προκειμένου να εξηγηθεί η σχέση του προαναφερθέντος τόπου με την υπό διερεύνηση υπόθεση, αναφέρεται ότι, περί την 16:00 ώρα, στις 10.11.2019, μέλη της Υπηρεσίας Καταπολέμησης Ναρκωτικών, (Υ.ΚΑ.Ν.), έθεσαν υπό παρακολούθηση συγκεκριμένο αυτοκίνητο, στο οποίο επέβαιναν τα κατονομασθέντα στο ένταλμα έρευνας δύο πρόσωπα, (τα δύο πρόσωπα). Αυτό θεάθηκε να εισέρχεται στον υπό αναφορά περιφραγμένο τόπο. Οι επιβαίνοντες τούτου, αφού παρέμειναν για λίγο εκεί, ακολούθως έφυγαν και κατευθύνθηκαν με το ίδιο αυτοκίνητο προς τη Δερύνεια. Σε κάποιο σημείο της διαδρομής, το αυτοκίνητο ανακόπηκε και ερευνήθηκε. Η έρευνα

απέδωσε μικρή ποσότητα κάνναβης και ποσότητα άσπρης σκόνης σε πλαστική συσκευασία, η οποία πιστεύεται ότι είναι κοκαΐνη. Τα δύο πρόσωπα συνελήφθησαν. Ακολούθως, στο πλαίσιο της διεξαχθείσας, όπως αναφέρεται πιο πάνω, έρευνας, ζητήθηκε η έκδοση του εντάλματος για έρευνα του περιφραγμένου τόπου και του εντός αυτού υποστατικού, που τελούσαν υπό την κατοχή του εφεσείουτος.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του εφεσείουτος, κατά την αγόρευσή του, εισηγήθηκε ότι η περιγραφή, ανωτέρω, του υπό αναφορά τόπου ήταν ασαφής και γενική, ώστε αυτός να μην ήταν δυνατό να εντοπιστεί ανάμεσα σε είκοσι άλλους παρόμοιους τόπους, που υπάρχουν στην ίδια προαναφερθείσα κτηνοτροφική περιοχή. Επομένως, συνεχίζει η εισήγηση, η κατάληξη του Δικαστηρίου περί του αντιθέτου είναι λανθασμένη, το δε ένταλμα έρευνας, για το λόγο αυτό, παραβιάζει το *Άρθρο 16 του Συντάγματος*, καθώς, επίσης, τα προαναφερθέντα, συναφή με αυτό, άρθρα, και υπόκειται σε ακύρωση.

Εμφανώς, η όλη προσπάθεια του εφεσείοντος, πρωτόδικα και κατ' έφεση, επικεντρώθηκε στο να καταδειχθεί παραβίαση των εν λόγω προνοιών, επισημαίνοντας, προς τούτο, την περιγραφή που γίνεται στο ένταλμα έρευνας του συγκεκριμένου περιφραγμένου τόπου. Καμιά ουσιαστική προσπάθεια δεν έγινε να καταδειχθεί, εντός του πιο πάνω νομικού πλαισίου, η παραβίαση, συγχρόνως, της αρχής της αναλογικότητας ή η μη αναγκαιότητα έκδοσης του εντάλματος έρευνας, ή ότι η έκδοσή του αποτελεί προϊόν δόλου ή και απόκρυψης ουσιωδών γεγονότων. Σημειώνεται δε πως ένας τέτοιος αχρειαστος πλατειασμός επενεργεί, ενίοτε, προς εκτροπή της συζήτησης σημαντικού θέματος, όπως είναι το παρόν, από τη σωστή του πορεία.

Το *Άρθρο 16 του Συντάγματος* προβλέπει, στην *παράγραφο 1*, ότι: «*Η κατοικία εκάστου είναι απαραβίαστος.*» Η πιο πάνω πρόνοια αποτελεί ένα από τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου. Ως εκ τούτου, η ανάγκη για προστασία του επιβάλλει την επίδειξη της μεγαλύτερης δυνατής περίσκεψης στην εφαρμογή της εξαίρεσης που προβλέπεται στην *παράγραφο 2* του ίδιου Άρθρου, η οποία έχει ως εξής:-

«2. Η είσοδος εις οιαδήποτε κατοικίαν ή οιαδήποτε έρευνα εντός αυτής δεν επιτρέπεται, ειμή ότε και όπως ο νόμος ορίζει και κατόπιν δικαστικού εντάλματος δεόντως ητιολογημένου ...»

Η έκδοση εντάλματος έρευνας, καθώς, επίσης, οι προϋποθέσεις και οι όροι, που δυνατό να επιβληθούν, συναφώς, προβλέπονται από τα *άρθρα 27 έως 34 του Κεφ. 155*. Για σκοπούς της παρούσας συζήτησης, ενδιαφέρει το *άρθρο 27¹*. Ανάλογη πρόνοια με αυτό υπάρχει και στο *άρθρο 29(3)² του Ν. 29/1977*.

¹ «27. Όταν δικαστής ικανοποιείται με ένορκη έγγραφη δήλωση ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι σε οποιοδήποτε τόπο υπάρχει -

(α) .....

(β) οτιδήποτε για το οποίο υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι θα παρέχει απόδειξη ως προς τη διάπραξη ποινικού αδικήματος· ή

(γ) .....

ο δικαστής δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να εκδώσει ένταλμα (το οποίο αναφέρεται στο νόμο αυτό ως 'ένταλμα έρευνας'), που εξουσιοδοτεί το πρόσωπο που κατονομάζεται σε αυτό -

(ι) να ερευνήσει τον τόπο αυτό προς ανεύρεση οποιουδήποτε τέτοιου πράγματος και να κατάσχει και μεταφέρει αυτό ενώπιον του Δικαστηρίου από το οποίο εκδόθηκε το ένταλμα έρευνας ή ενώπιον άλλου Δικαστηρίου για να τύχει αυτό μεταχείρισης σύμφωνα με το νόμο· ...»

² «29(3) Εφ' όσον δικαστής ήθελε ικανοποιηθή βάσει ενόρκου καταγγελίας ότι υπάρχει εύλογος υποψία -

(α) ότι οιαδήποτε ελεγχόμενα φάρμακα ευρίσκονται κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου ή οιαδήποτε δυνάμει τούτου γενομένων Κανονισμών εν τη κατοχή προσώπου τινός εν οιαδήποτε υποστατικώ· ή

(β) .....

ούτος δύναται να εκδώσει ένταλμα έρευνας παρέχον εξουσίαν εις το εν τω εντάλματι καθοριζόμενον πρόσωπον όπως κατά πάντα χρόνον εντός ενός μηνός από της ημερομηνίας εκδόσεως του εντάλματος να εισέρχεται, εν ανάγκη και διά της χρήσεως βίας, εις τα εν τω εντάλματι καθοριζόμενα υποστατικά και να ερευνά ταύτα ως και παν πρόσωπον όπερ ευρίσκεται εν τοις υποστατικοίς· ...»

Δεν υπάρχει στις πιο πάνω διατάξεις οποιαδήποτε αναφορά σε σχέση με τον τρόπο που πρέπει να περιγράφεται ο προς διερεύνηση με ένταλμα τόπος, για σκοπούς εντοπισμού του. Σαφώς, η πτυχή τούτη καλύπτεται από τη συνταγματική επιταγή ότι έρευνα γίνεται κατόπιν δικαστικού εντάλματος «*δεόντως ητιολογημένου*», όρος ο οποίος, ευλόγως, μπορεί να θεωρηθεί ότι παραπέμπει και στο σαφή προσδιορισμό του προς διερεύνηση τόπου. Η πρόνοια αυτή αποτελεί την ύψιστη αυθεντία, προς ενίσχυση της πιο πάνω θέσης. Υποστηρίζεται από αναφορές, στο *άρθρο 27 του Κεφ. 155*, όπως: «σε οποιοδήποτε τόπο υπάρχει» και, στο *άρθρο 29(3) του Ν. 29/1977*, όπως: «τα εν τω εντάλματι καθοριζόμενα υποστατικά». Η ίδια θέση, ανωτέρω, έχει επιβεβαιωθεί από σχετική νομολογία, από την οποία προκύπτει, επίσης, ότι η επάρκεια της περιγραφής ενός προς διερεύνηση υποστατικού αποτελεί θέμα γεγονότων, (βλ. *Norster κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά. (2013) 2 Α.Α.Δ. 797*).

Η περιγραφή σε ένταλμα έρευνας του προς διερεύνηση τόπου πρέπει, οπωσδήποτε, να είναι αρκούντως ικανοποιητική και αυτός να είναι άμεσα αναγνωρίσιμος, ώστε να μην υπάρχει

περίπτωση σύγχυσης του με άλλο τόπο. Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, που δυνατό να συμβάλουν σε τούτο, είναι ποικίλα και διαφέρουν για κάθε τόπο. Η σημασία τους κρίνεται από τη συμβολή τους στην αναγνώρισή του και κάθε διαθέσιμη περιγραφή, η οποία καθιστά δυνατό τον εντοπισμό του, είναι, ασφαλώς, αποδεκτή. Σε περίπτωση, όπως η παρούσα, είναι η αυθαίρετη είσοδος σε λάθος τόπο, προς διερεύνησή του, λόγω μη ικανοποιητικής περιγραφής του, που προκαλεί την παραβίαση του *Άρθρου 16 του Συντάγματος* και των λοιπών νομοθετικών προνοιών. Όταν δε από την περιγραφή διαφαίνεται ένα τέτοιο ενδεχόμενο, τότε το ένταλμα έρευνας, ακριβώς για το λόγο ανωτέρω, υπόκειται σε ακύρωση.

Στην προκειμένη περίπτωση, ο υπό αναφορά τόπος, όπως αυτός περιγράφεται στο ένταλμα έρευνας, τοποθετείται σε μη οργανωμένη κτηνοτροφική περιοχή, επί χωμάτινου δρόμου, ο οποίος ξεκινά από την οδό Αλακάτης στη Δερύνεια και οδηγεί προς το Φρέναρος. Η πιο πάνω περιγραφή δεν προσδιορίζει τον προς διερεύνηση τόπο. Ούτε και η αναφορά ότι αυτός κατέχεται από τον εφεσείοντα είναι, από μόνη της, ικανοποιητική.

Τα πράγματα θα ήταν ακόμα χειρότερα, αν το ένταλμα έρευνας απευθυνόταν μόνο προς τον Αρχηγό Αστυνομίας και προς όλους τους αστυνομικούς της Κύπρου, όπως είναι, εκ πρώτης όψεως, η εντολή. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν είναι προς αυτούς που απευθυνόταν, αλλά απευθυνόταν προς τους αστυνομικούς της Υ.ΚΑ.Ν. που διενεργούσαν τη συγκεκριμένη έρευνα, προς διευκόλυνση αυτής, οι οποίοι είχαν εντοπίσει και είχαν θέσει υπό παρακολούθηση τον εν λόγω τόπο. Αυτοί γνώριζαν την ακριβή τοποθεσία του και έλαβαν εντολή να εισέλθουν στον τόπο «στον οποίο θεάθησαν να εισέρχονται» τα δύο πρόσωπα, τα οποία, αργότερα, συνέλαβαν. Δεν υπήρχε περίπτωση να εισέλθουν σε άλλο τόπο, δεδομένης και της ταύτισής του με το γεγονός της κατοχής του από τον εφεσείοντα. Είναι, οπωσδήποτε, ορθή η παρατήρηση στην υπόθεση *Energy Financing Team Ltd & ors v The Director of the Serious Fraud Office [2005] EWHC 1626*, παράγραφος 37, ότι: “..., a warrant should be capable of being understood by those carrying out the search and by those whose premises are being searched, without reference to any other document.” Τέτοια είναι η παρούσα περίπτωση. Επομένως, η

πρωτόδικη απόφαση ότι δεν καταδείχθηκε η ύπαρξη συζητήσιμης υπόθεσης κρίνεται ορθή.

Για τους πιο πάνω λόγους, η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Κ. Παμπαλλής, Δ.

Π. Παναγή, Δ.

Γ.Ν. Γιασεμής, Δ.

Τ. Ψαρα-Μιλτιάδου, Δ.

Α. Πούγιουρου, Δ.

